

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8516/2021
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва из Сремске Митровице, кога заступа заменик ОЈТ Марија Панић Зорић, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Ћетојевић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 293/21 од 06.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 293/21 од 06.09.2021. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном, шестом и седмом изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 255/20 од 15.03.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени извршио психичко насиље над својом бившом супругом ББ из ..., тако што је дана 01.12.2019. године дошао испред стана у ком она живи и покушао насилно да уђе, лупао јој на врата стана и при том је вређао и претио јој. Ставом другим изреке, туженом су одређене мере заштите од насиља у породици, тако што је туженом забрањено да на било који начин узнемирава своју бившу супругу ББ, забрањено му је да приступа у простор око места становања своје бивше супруге ББ на удаљености мањој од 200 метара, забрањено је туженом да приступа у простор око места запослења своје бивше супруге ББ на удаљености мањој од 200 метара и наложено је туженом да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство своје бивше супруге ББ из Ставом трећим изреке, означено је да ове мере заштите од насиља у породици се одређују на период од годину дана и да могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређене. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду парничних трошкова.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 293/21 од 06.09.2021. године, у ставу првом изреке, укинута је пресуда Основног суда у Сремској Митровици П2

235/20 од 15.03.2021. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени извршио психичко насиље над бившом супругом ББ из ..., тако што је дана 01.12.2019. године дошао испред врата стана у којем она живи и покушао насилно да уђе у стан, лупао је на врата стана и при том је вређао и претио јој. Ставом трећим изреке, одређене су мере заштите од насиља у породици према туженом, тако што му је забрањено да приступа у простор око места становања своје бивше супруге ББ из ... на удаљености мањој од 200 метара, и тако што му је забрањено да даље узнемирава своју бившу супругу ББ дрским, злонамерним и безобзирним понашањем којим би угрозио њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. Ставом четвртим изреке, ове мере заштите од насиља у породици одређене су на период од годину дана и могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређене. Ставом петим, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу да се туженом одреди мера заштите од насиља у породици забране приступа у простору око места запослења своје бивше супруге ББ на удаљености мањој од 200 метара. Ставом шестим, одређено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка. Ставом седмим, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што из образложења проистиче да се ревизија односи само на усвајајући део тужбеног захтева.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ББ је живела у брачној заједници са туженим АА. Из брака имају двоје заједничке деце, ВВ, рођеног ... године и ГГ, рођену ... године. Њихов брак разведен је 2019. године. ББ након прекида заједнице живота са туженим, живи са ћерком ГГ у ..., док тужени живи са сином ВВ, такође у Тужени је 27.05.2018. године био физички насилан према својој супрузи због чега је ПУ Сремска Митровица наредила изрицање хитне мере привременог удаљења туженог из стана у ... и хитне мере привремене забране да контактира жртву насиља и прилази јој у трајању од 48 часова, са почетком 29.05.2018. године у 15,00 часова. Решењем Основног суда у Сремској Митровици од 30.05.2018. године, усвојен је предлог Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици да се продужи хитна мера, те је наложено туженом да се привремено удаљи из стана у Сремској Митровици и да не контактира и не прилази ББ на период од 30 дана. Такође му је наложено да се уздржава од приступа стану где оштећена тренутно борави, под претњом прекршајног гоњења, с тим што ће мера трајати 30 дана почев од 31.05.2018. године. Након што су хитне мере истекле, тужени и ББ су наставили заједницу живота. Због наведеног догађаја, пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 298/18 од 19.06.2018. године, прихваћен је споразум о признању кривичног дела, закљученог између ОЈТ у Сремској Митровици и оптуженог АА. Овим споразумом АА оглашен је кривим што је дана 27.05.2018. године, око 21,20 часова, у Сремској Митровици, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и да је хтео његово

извршење, применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело своје супруге, дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање оштећене, на тај начин што је након краће вербалне расправе, супругу више пута ударио отвореном шаком у пределу главе, а када је оштећена пала на под задао јој је и неколико удараца ногом у пределу бубрега, а потом је подигао и угурао у купатило, ухватио је за врат, те почео да је дави, а онда је пустио и ухватио рукама за косу, те је одвукао до спаваће собе и бацио на кревет, а када се оштећена окренула видела је да држи пиштољ у руци, те јој је претио да ће је убити, затим извадио оквир од пиштоља и оставио на сто, а оштећена је успела да побегне из куће са малолетном ГГ и сином ВВ, при чему је окривљени био свестан да је његово дело забрањено и чиме је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног закона РС, па му је суд изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године након правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Почетком децембра 2019. године Центар за социјални рад је обавештен од стране Полицијске управе Сремска Митровица да је тужени био насилан према супрузи, јер је дошао испред врата стана у којем она живи и покушао насилно да уђе у стан, вређајући и претећи јој. Од стране полиције изречена му је хитна мера забране приласка и комуникације са оштећеном, која је продужена од стране Основног суда у Сремској Митровици на 30 дана. Центар за социјални рад је поводом овог догађаја обавио разговор са ББ која је истакла да је дана 30.11.2019. године тужени дошао испред стана у којем она живи, лупао на врата, викао, претио, позвао њеног ванбрачног партнера да изађе из стана, због чега је позвала полицију и нагласила да је уплашена за своју безбедност, сматрајући да би тужени својим насилним понашањем могао да угрози њен телесни интегритет. Тужени је у разговору у Центру за социјални рад минимизирао проблем, негирао насилничко понашање и свој долазак испред њеног стана оправдао узнемирености због тога што је ћерка испричала да ББ нови партнер живи са њима у стану и да има криминалну прошлост. Центар за социјални рад је, сматрајући да постоји висок ризик од ескалације насилног понашања туженог у односу на бившу супругу, предложио мере забране приступа туженог у простор око места становања ББ на удаљености мањој од 200 метара, забрану приступа простора око места њеног запослења на удаљености мањој од 100 метара и забраном даљег њеног узнемиравања у смислу да се уздржава од сваког понашања којим би угрозио њено душевно здравље, спокојство и телесни интегритет.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, утврђеног извођењем доказа на расправи на основу члана 383. став 4. ЗПП, правилно је другостепени суд применио материјално право, одредбе из чланова 197. став 1. и 198. став 1. и 2. Породичног закона, када је одредио мере заштите од насиља у породици, забраном туженом да приступа у простор око места становања своје бивше супруге на удаљености мањој од 200 метара и забраном да даље узнемирава своју бившу супругу, злонамерним и безобзирним понашањем којим би угрозио њен телесни интегритет, душевно здравље или спокојство.

Врховни касациони суд налази да радње које је тужени предузео према бившој супрузи имају обележја насиља у породици којима се угрожава не само психички, већ и телесни интегритет, те да овако предузете радње код бивше супруге туженог оправдано изазивају страх и бојазан за сопствени живот. У поступку је утврђено да је

тужени према бившој супрузи испољио понашање, које представља насиље у породици у смислу члана 197. став 1. Породичног закона, због чега су оправдано одређене мере заштите од насиља у породици у смислу члана 198. став 1. и став 2. тог Закона, услед опасности да ће се насиље у породици поновити.

Наводи ревизије да се критични догађај не може декларисати као насиље у породици јер није било никаквог ни физичког, ни вербалног сукоба, те да је и кривична пријава против туженог одбачена, и како након критичног догађаја, а ни пре њега, у укупном периоду од три пуне године није долазило до сукоба између туженог и ББ, тако да једино исправна одлука коју је суд требало да донесе јесте да одбије тужбени захтев у целости, лишени су сваког основа и нису од значаја за доношење другачије одлуке. Наиме, супротно наводима ревизије, овакво понашање туженог не представља изолован случај, код чињенице да је тужени био физички насилан према супрузи 27.05.2018. године (прихваћен споразум о признању кривичног дела), те да је критичном приликом почетком децембра 2019. године покушао насилно да уђе у њен стан, вређао је и претио, због чега му је изречена мера од стране Полицијске станице у Сремској Митровици, и не доводи у сумњу правилно утврђено чињенично стање о постојању насиља у породици.

Врховни касациони суд сматра да се ни осталим наводима у ревизији, које је такође ценио, не доводи у сумњу правилност побијане пресуде и због чега их посебно није образлагала, је сагласно овлашћењу из члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Тужени у поступку по ревизији није успео, па му сагласно одредби из члана 153. став 1. ЗПП не припадају трошкови састава ревизије, због чега је применом одредбе из члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић